

Giáo sư vào phòng học.

Ông ta đảo mắt một vòng. Thấy cô sinh viên lơ đãng nhìn qua cửa sổ. Ông nói:

- Cái cô ngồi đầu bàn thứ 8 kia đứng dậy, Cô có thể cho tôi biết tên của cô không?

- Dạ, tôi tên Sandra.

- Hãy ra khỏi phòng, tôi không muốn thấy cô trong giờ dạy của tôi.

Tất cả phòng học đều im lặng. Cô sinh viên bị đuổi thu xếp đồ đạc và lặng lẽ đi ra.

Giáo sư nhìn các sinh viên và bắt đầu bài học:

- Tại sao lại có luật pháp? Luật pháp để làm gì?

Tất cả im lặng, người nọ nhìn người kia.

- Luật pháp để duy trì trật tự xã hội. Một sinh viên lên tiếng.

- Để bảo vệ quyền lợi cá nhân của mỗi người. Một sinh viên trả lời.

- Để thực hành công lý. Một sinh viên khác nói.

Giáo sư tỏ vẻ thất vọng:

- Cám ơn các bạn rất nhiều. Tôi vừa hành động không công bằng đối với đồng môn của các bạn phải không?

Ai cũng gật đầu.

- Tôi thực sự đã sai. Tại sao không ai phản đối?

Tại sao không ai trong số các bạn ngăn cản tôi?

Tại sao các bạn không lên tiếng trước sự bất công này?

Không ai trả lời.

Những gì các bạn vừa chứng kiến, cho dù 1.000 giờ ở giảng đường các bạn cũng không hiểu được nếu không trải qua nó.

Các bạn không lên tiếng chỉ vì bản thân mình không bị ảnh hưởng. Thái độ này nói lên các bạn chống lại cuộc sống.

Các bạn nghĩ rằng những gì không liên quan đến mình, thì đó không phải là việc của bạn.

Tôi nói với các bạn, nếu hôm nay các bạn không lên tiếng trước những bất công, không quan tâm đến sự công bằng, một ngày nào đó các bạn cũng sẽ gặp bất công và không ai bênh vực các bạn.

Công lý của cuộc sống là bổn phận tất cả chúng ta. Chúng ta phải chiến đấu vì nó.

Trong cuộc sống và công việc, chúng ta thường sống bên nhau thay vì sống cùng nhau.

Chúng ta không cảm thấy bận tâm vì vấn đề của người khác không phải là việc của chúng ta.

Chúng ta thoải mái khi về nhà và mừng vì chúng ta không bị đánh.

Chúng ta không cảm thấy có bổn phận đứng lên vì người khác.

Những sự bất công xảy ra hàng ngày ngoài xã hội, trong công việc, nơi công sở hay ngoài đường đường phố. Dựa vào ai đó để sửa nó thôi là chưa đủ.

Nhiệm vụ của chúng ta là ở đó vì những người khác.

Nói hộ người khác khi họ không thể nói cho bản thân mình.

Tác giả: Beate Christeleit